

[Indenrigsministeren.]

Ja, det er en offentlig Hemmelighed, det er kendt af alle. Derfor maatte nødvendigvis Behandlingen af dette Forslag have et Forløb for det konservative Parti her, saa det kunde se ud, som om det konservative Parti virkelig foretog sig noget.

Og hvad foretog det konservative Parti sig da? Jo, det stiller Forslag om, at 4 Aagerparagraffer skal opretholdes, 4 Aagerparagraffer, som i dette Øjeblik er permanente i dansk Lovgivning, hvor det er fuldkommen ligegyldigt, om Det konservative Parti stiller Forslag eller ikke, eller hvad der foregaar, for de eksisterer i dette Øjeblik. Ja, og saa een Ting til, saa endelig en Lovbestemmelse om, at Kommissionen, der er nedsat angaaende Retsforholdet mellem Ejer og Lejer, skal afgive Betænkning inden 1. Februar. Mon det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke selv føler, at det er den højere Komik, han her giver til Skue, naar han kommer hæsblæsende til mig og siger: Nu maa du virkelig skynde dig, se nu at faa den Kommission til at afgive sin Betænkning; for det er paa høje Tid. Mon vi saa ikke er ude i det komiske, ærede Medlem.... (Christmas Møller: Jo, fra een Side).... Afgjort!

Der er en Ting i denne Forbindelse, som jeg gerne vil understrege. Det er ogsaa et Par Bemærkninger fra de konservative Medlemmer i Udvalgsbetænkningen. Man maa se endelig hurtigt at faa den nævnte Kommissions Betænkning, men læg Mærke til, at Løfter om, hvad Partiet kunde tænke at foretage i den Anledning, omhyggeligt er undgaaet. Hvordan omtaler man Spørgsmaalet i Betænkningen? Jo, den maa afgives,

„saaledes at der kan være god Tid til eventuelt at lovgive angaaende dette Spørgsmaal, saafremt dette findes fornødent.“

Dér er jo i Sandhed ikke givet Løfter om, hvor man kan finde Det konservative Folkeparti til 1. Februar. Og i Slutningen af Partiets Betænkning gentager man:

„Inden 1. Februar 1935“

skal den være afgivet,

„saaledes at der er rigelig Tid til at lovgive paa dette Omraade, om Rigsdagen maatte ønske det.“

I Sandhed, alle Forbehold er taget! Jeg tror roligt, jeg kan sige, at naar vi naar til 1. Februar, hænger Det konservative Parti ikke paa noget.

Men det er jo muligt, det konservative Parti kunde tænke sig, at der kunde ske

noget inden 1. Februar her i denne By. Lad os nu tænke os, at der skete det — selvfølgelig usandsynlige, men lad os tænke os det —, at der kom et Folketingsvalg, var det saa ikke rart, at man over for Københavns smaa næringsdrivende og Detailhandlere kunde sige ved dette Folketingsvalg: vi har jo sagt til Indenrigsministeren, at han maa se at faa denne Kommissionsbetænkning færdig, saa de Herrer kan blive beskyttet! Er det ikke, som om man ser det ærede Medlem Hr. Christmas Møller komme hæsblæsende gennem Gaderne og sige: Det hele kunde have været i Orden for længe siden, men desværre, Indenrigsministeren har ikke kunnet faa det hele færdig! Og naar saa Folketingsvalget, som jeg stadig ikke kan tænke mig kommer, var ovre, og vi naaede 1. Februar, slaar vi op her i Betænkningen. Hvad staar der? Jo, der staar, at der kan jo lovgives om det, saafremt Rigsdagen maatte ønske det. Saa maa vi jo se efter, om man maatte ønske det til den Tid, det vil sige, om Landstinget maatte ønske det; og hvad Landstinget i saa Henseende maatte ønske, kan vi jo i nogen Grad slutte af Fortiden, idet Partiet Venstre aldrig har vist nogen som helst Interesse paa dette Omraade, og det konservative Parti aldrig i den Sag har gjort andet end det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller foretog sig igen i Dag, nemlig at væve frem og tilbage om den uden at sige noget som helst positivt om Partiets Stilling og Partiets Opfattelse i hele dette Spørgsmaal.

Jeg forstaar meget godt, at det Svind, der har været i Det konservative Folkepartis Medlemsprotokol i de sidste Maaneder, kan tilskynde det ærede Medlem til en Manøvre som den, han har forsøgt her, men jeg tror, det ærede Medlem regner med en alt for stor Naivitet inden for de næringsdrivendes Kredse her i København.

Det andet komiske Moment i den konservative Betænkning — ja, dette gælder for saa vidt ogsaa Venstre — er dette, at man, naar man taler om dette Lovforslags Betydning, omhyggeligt hele Tiden bruger Tallet 37 pCt., ca. $\frac{1}{3}$. Større Betydning har det ikke, Herregud, der er dog 63 pCt., som det ikke gælder for! Omhyggeligt undgaar man i Betænkningen at nævne det, som man dog først og fremmest skulde tænke paa, nemlig at disse 37 pCt. repræsenterer 100 000 Hjem. Ærede Medlem Hr. Elgaard, 100 000 Hjem! Det er et større Antal Hjem end samtlige danske Gaardmandshjem. Det er det, det angaar, det er det,